ePublishing

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 20, No 1 (1969)

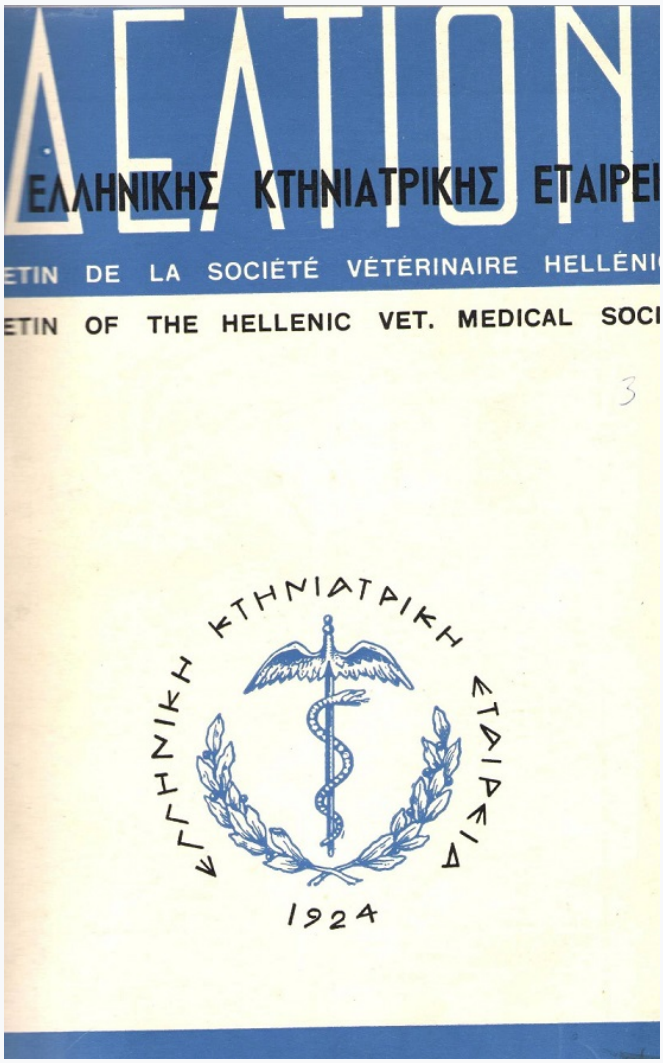

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: 10.12681/jhvms.19979

Copyright © 2019, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0.

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1969). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, *20*(1), 43–48. https://doi.org/10.12681/jhvms.19979

https://epublishing.ekt.gr | **e-Publisher:** EKT | **Downloaded at:** 07/07/2025 13:19:38

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Spais. A. G , Lazaridis. T. K., Agiannidis. A. K. : Studies on Sulphur metabolism in Sheep in association with Copper Deficiency. (**Μελέται ἐπὶ τοῦ μεταβολισμοῦ τοῦ θείου εἰς τὰ πρόβατα ἐν σχέσει μὲ τὴν ἔλλειψιν τοῦ χαλκοῦ).** Res. Vet. Sci., 1968, **9,** 337.

Οἱ ἐρευνηταὶ ἐχρησιμοποίησαν 50 πρόβατα μετὰ τῶν ἀμνῶν των ἵνα μελετήσωσι τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀνοργάνων θειϊκῶν ἁλάτων εἰς τὴν παραγωγὴν θειούχων ἁλάτων ὡς καὶ τῶν περιεχόντων θεῖον ἀμινοξέων καὶ πρωτεϊνῶν, ἐντὸς τῆς μεγάλης κοιλίας τούτων. Ἀπέδειξαν ὑπὸ πειραματικὰς καὶ φυσικὰς συνθήκας ὅτι ὑπάρχει ἄμεσος ἀπόλυτος σχέσις μεταξὺ τοῦ διαιτητικοῦ θειϊκοῦ ἅλατος καὶ τῆς πυκνότητος εἰς τὴν μεγάλην κοιλίαν τῶν θειούχων ἁλάτων καὶ τῶν περιεχόντων θεῖον ἀμινοξέων καὶ πρωτεϊνῶν.

Οἱ ἐρευνηταὶ τέλος συζητοῦν τὸν δυνατὸν ρόλον τῶν θειϊκῶν ἁλάτων καὶ τῶν προϊόντων τοῦ μεταβολισμοῦ των εἰς σχέσιν μεταξὺ χαλκοῦ, μολυβδαινίου καὶ θείου, ἀναφερόμενοι εἰδικώτερον εἰς τὰ πιθανὰ αἴτια ἐμφανίσεως τῆς χαλκοπενίας εἰς τὰ πρόβατα.

Π. Ν. Δραγώνας

Watson. W. A , Hunter. D., Bellhouse. R. : Studies on Vibrionic infection of sheep and carrion crows. **(Μελέτη τῆς δονακιώσεως τῶν προβάτων καὶ κοράκων).** Vet. Record, 1967, **81**, 220.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 1965 οἱ συγγραφεῖς ἀπεμόνωσαν 31 στελέχη Vibrio, ἅτινα ἐξετασθέντα διὰ βιοχημικῶν καὶ ὀρρολογικῶν μεθόδων ἀπεδείχθη ὅτι ἀνήκουν εἰς τὸ Vibrio foetus τύπου I καὶ II. Μικροβιολογικαὶ ἐξ ἄλλου ἐξετάσεις κοπράνων ὡς καὶ ξεσμάτων ἐπιθηλίου τοῦ ἐντέρου 76 κοράκων, ἀπέδειξαν ὅτι τὰ ἐν λόγῳ πτηνὰ ἦσαν φορεῖς σπειροχαιτῶν καὶ Vibrio foetus. Ἐκ τῶν ἀπομονωθέντων ἐκ τῶν κοπράνων στελεχῶν Vibrio foetus, ἐνοφθαλμίσθησαν 4 προβατίνες ἐγκυμονοῦσαι, αἵτινες καὶ ἀπέβαλον. Ἐκ τῶν γενομένων δὲ μικροβιολογικῶν ἐξετάσεων τόσον ἐπὶ τῶν ἀποβαλουσῶν μητέρων ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ἐμβρύων ἀπεδείχθη ἡ ὕπαρξις τοῦ Vibrio foetus.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συμπεραίνεται ὅτι οἱ κόρακες διαδραματίζουν σοβαρὸν ρόλον εἰς τὴν ἐπιζωοτιολογίαν τῶν ἀποβολῶν τῶν προβάτων τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ Vibrio foetus.

Ἀδ. Γ. Φραγκόπουλος.

Tacal. J.V., Prudencio-Alipio. L. : Recherches de Salmonelles dans les feces de moutons et de chevres apparement en bon état de santé. **(Ἔρευνα διά τὴν ἀνεύρεσιν σαλμονελλῶν ἐντὸς τῶν κοπράνων προβάτων καὶ αἰγῶν, ἐμφανιζόντων καλὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν)** The Philippine Journal of Veterinary Medicine, 1966, **5**, 100. In Rec. Med. Vet., 1968, **114**, 1134.

Οἱ ἐρευνηταὶ ἐξήτασαν μικροβιολογικῶς τὰ κόπρανα 129 προβάτων καὶ 176 αἰγῶν προερχομένων ἐξ ὅλων τῶν περιοχῶν τῶν Φιλιππίνων, τὰ ὁποῖα ἀπέβησαν ἀρνητικὰ διὰ σαλμονέλλας.

Παρ' ὅλον ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξετασθέντων ζώων εἶναι σχετικὰ μικρός, οἱ ἐρευνηταὶ ἀποφαίνονται ὅτι οἱ ἐκ σαλμονελλῶν μολύνσεις τῶν αἰγοπροβάτων εἶναι πολὺ σπάνιαι, ὡς ἐκ τούτου δὲ καὶ οἱ κίνδυνοι τοξιλοιμώξεως τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς καταναλώσεως προβείου κρέατος ἢ αἰγοειδοῦς μεμολυσμένου ἐκ σαλμονελλῶν, εἶναι ἐλάχιστοι.

Ἀδ. Γ. Φραγκόπουλος

Hartwich. J., Niggeschulze A : «Signification étiologique des mycoplasmes dans la pneumonie enzootique et la rhinite athrophique du porc. **(Ἡ αἰτιολογικὴ σημασία τῶν μυκοπλασμάτων εἰς τὴν ἐνζωοτικὴν πνευμονίαν καὶ τὴν ἀτροφικὴν ρινίτιδα τοῦ χοίρου).** Tierärztliche Umschau, 1966, **21**, 497.

Οἱ ἐρευνηταὶ ἐξήτασαν μικροβιολογικῶς καὶ ἱστολογικῶς 59 δείγματα πνευμόνων καὶ ρινικοῦ βλεννογόνου χοιριδίων προερχομένων ἐξ ὑγιῶν ἐκτροφῶν, ὡς καὶ 97 τοιούτων προερχομένων ἐκ χοιροστασίων εἰς ἃ ὑφίστατο ἡ ἐνζωοτικὴ πνευμονία ἢ ἡ ἀτροφικὴ ρινῖτις.

Ἡ μακροσκοπικὴ ἐξέτασις, πλὴν μιᾶς μόνον ἐξαιρέσεως, ἀπέδειξεν τὴν ὕπαρξιν ἀλλοιώσεων τῶν πνευμόνων ἢ ἀτροφίαν τοῦ ρινικοῦ διαφράγματος μόνον ἐπὶ τῆς μιᾶς ὁμάδος, τῆς τῶν προσβεβλημένων χοιριδίων.

Ἀντιθέτως, ἡ ἱστολογικὴ ἐξέτασις τῶν χοιριδίων ἀμφοτέρων τῶν ὁμάδων, ἀπέδειξεν ἱστολογικὰς ἀλλοιώσεις τῶν πνευμόνων ἀπὸ καταρροϊκῆς βρογχίτιδος μέχρι παρεγχυματώδους πνευμονίας.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἀποφρακτικὴ ρινῖτις ὡς καὶ ἡ ἀτροφικὴ τοιαύτη (ἥτις συνήθως ἀκολουθεῖται ἀπὸ καταρροϊκὴν ἢ παρεγχυματώδη πνευμονίαν) δὲν παρετηρήθησαν εἰμὴ μόνον εἰς τὴν ὁμάδα τῶν προσβεβλημένων χοιριδίων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξετάσεων, ἱστολογικῶν καὶ μικροβιολογικῶν, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξαχθῇ σαφὲς συμπέρασμα, ὡς πρὸς τὴν σχέσιν ἥτις ὑφίσταται μεταξὺ τῶν ἱστολογικῶν εὑρημάτων καὶ τῆς παρουσίας τοῦ μυκοπλάσματος τοῦ ἀπομονουμένου ἐκ τῶν πνευμόνων.

Οἱ συγγραφεῖς καταλήγουσι εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποδί-

δεται ἰδιαιτέρα σημασία εἰς τὸν παράγοντα «Μυκόπλασμα» εἰς τὴν διάγνωσιν καὶ τὴν αἰτιολογίαν τῆς ἀτροφικῆς ρινίτιδος καὶ τῆς ἐνζωοτικῆς πνευμονίας.

Ἀδ. Γ. Φραγκόπουλος

Samame H. B : Salmonelles chez le porc. **(Σαλμονέλλαι εἰς τοὺς χοίρους).** Rivista de la Facultad de Medicina Veterinaria de Lima, 1963-66, **18-19-20**, 244-252.

Ἐκ τῆς πραγματοποιηθείσης μικροβιολογικῆς ἐξετάσεως ἐπὶ 537 σφαγίων χοίρων τῆς περιφερείας Λίμα τοῦ Περοῦ ἀπεδείχθη ὅτι δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν μεμολυσμένα ἐκ σαλμονελλῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν μία ἀνῆκεν εἰς τὸν ὀρρότυπον S. Septemberg ἡ δὲ ἑτέρα εἰς τὸν ὀρρότυπον S. anatum. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἡ σαλμονέλλα ἀπεμονώθη ἐκ τῶν μεσεντερικῶν γαγγλίων.

Ἐπίσης, ἐπὶ θανόντος χοίρου τῆς αὐτῆς περιφερείας ἀπεμονώθη ἡ S. Cholerae suis.

Παραλλήλως μὲ τὰς ἀνωτέρας ἐρεύνας ὁ συγγραφεὺς ἐξήτασεν μικροβιολογικῶς καὶ ἰχθυάλευρα προοριζόμενα διὰ τὴν διατροφὴν τῶν χοίρων τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω περιφερείας, ἀπομονώσας τὰς αὐτὰς σαλμονέλλας.

Ἡ μικροβιολογικὴ ἐξ ἄλλου ἐξέτασις τῶν ὡς ἄνω σφαγίων χοίρων ἐπέτρεψεν τὴν ἀπομόνωσιν καὶ πολλῶν ἄλλων ἐντεροβακτηριδίων, ἅτινα κατ' ἀναλογίαν ἦσαν τὰ ἑξῆς : Escherichia 41 %, Alcalescens 2 %, Arizona 3%, Citrobacter 5 %, Enterobacter 7 %, Hafnia 1 %, Proteus 25 %, Providencia 4 %, Shigella 1 %.

Ἀδ. Γ. Φραγκόπουλος

Schoenaers. F., Kaeckenbeeck. A. : Etudes sur la colibacillose du veau. VII.-Opportunité de la revaccination. **(Μελέται ἐπὶ τῆς κολιβακιλλώσεως τῶν μόσχων. VII. Εὐνοϊκὴ περίοδος τοῦ ἐπανεμβολιασμοῦ).** Ann. Med. Vet., 1969, **112,** 649.

Εἰς προηγουμένας ἐρεύνας των οἱ συγγραφεῖς ἀπέδειξαν ὅτι ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν ἀγελάδων κατὰ τὸν 7ον μῆνα τῆς κυήσεως δι' ἐμβολίου περιέχοντος Freund, προλαμβάνει εἰς μεγάλην κλίμακα τὴν κολιβακίλλωσιν τῶν μόσχων, διὰ τῆς πλουσίας παραγωγῆς εἰδικῶν ἀντισωμάτων ἀνευρισκομένων ἐντὸς τοῦ πρωτογάλακτος.

Εἰς τὴν ἑπομένην περίοδον κυοφορίας ἡ παραγωγὴ ἀντισωμάτων μειοῦται αἰσθητῶς, ἐκτὸς ἐὰν γίνῃ ἀναμνηστικὸς ἐμβολιασμός. Ἐτήσιοι ἐπανεμβολιασμοὶ ἐξασφαλίζουν ὑψηλὴν στάθμην εἰδικῶν ἀντισωμάτων ἐντὸς τοῦ πρωτογάλακτος καὶ πολλάκις σαφῆν αὔξησιν ταύτης. Οὕτω, ἐπιτρέπε-

ται ἡ αἰσθητὴ ἐλάττωσις τῶν ἀπωλειῶν τῶν νεογεννήτων μόσχων τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν κολιβακίλλωσιν.

Π. Ν. Δραγώνας

Baies. I., Onet. E., Szanto. St.: Epizootiologic and prophylactic studies on calves in a colibacillosis outbreak. **(Ἔρευνα ἐπὶ τῆς ἐπιζωοτιολογίας καὶ προφυλάξεως μιᾶς ἐστίας κολιβακιλλώσεως τῶν μόσχων).** Rev. Zoot. Med. Vet., 1968, **18**, 64.

Οἱ συγγραφεῖς περιγράφουν μίαν ἑστίαν κολιβακιλλώσεως τῶν μόσχων κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπὶ ἓν ἔτος ἡ νοσηρότης καὶ ἡ θνησιμότης δὲν ἐξέλιπον. Ἐσημειώθη ἐλάττωσις μόνον, τῶν ἀξιῶν τούτων κατὰ τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον. Ἡ ἀπομόνωσις τῶν κυοφορουσῶν ἀγελάδων εἰς λειμώνας κατὰ τὸ θέρος, οὐδόλως ἠμπόδισεν τὴν ἐμφάνισιν κρουσμάτων εἰς τοὺς νεογεννήτους μόσχους.

Διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς νόσου ἀπαιτοῦνται πολύπλοκοι ἔρευναι καὶ οἱ συγγραφεῖς τονίζουν τὸν ἀποφασιστικὸν ρόλον τοῦ ἀντιβιογράμματος εἰς τὴν κατεύθυνσιν τῶν θεραπευτικῶν καὶ προληπτικῶν μέτρων. Τέλος, ἀναφέρονται λεπτομερῶς εἰς τὰ ὑγειονομικὰ κτηνιατρικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα δέον νὰ λαμβάνωνται ἵνα αἱ πιθανότητες μολύνσεως περιορισθοῦν μεταξὺ τῶν νεογεννήτων μόσχων. Ταῦτα εἶναι ἡ τελεία ἀπομόνωσις τῶν ἀσθενῶν μόσχων ἢ τῶν ἰαθέντων τοιούτων μετὰ τὴν νόσησιν, ἡ τακτικὴ ἀπολύμανσις ὁ περιορισμὸς τῆς κυκλοφορίας τοῦ ὑπηρετικοῦ τῆς ἐκτροφῆς προσωπικοῦ, ἡ γαλουχία τῶν μόσχων ὑπὸ ὑγιεινὰς συνθήκας, ἡ ἐκτροφὴ ἐν ἀπομονώσει τῶν μόσχων κατὰ τὰς πρώτας 10 – 14 ἡμέρας καὶ τέλος τὰ προφυλακτικὰ μέτρα διὰ τῶν καταλλήλων χημικῶν οὐσιῶν.

Π. Ν. Δραγώνας

Volintir. V., Moca-Minzat. R., Jivanescu. I., Haupt. F.: Mycotic infection-A possible cause for the therapeutical failures in newly born calf gastroenteritis. **(Μυκητιακὴ λοίμωξις - μία πιθανὴ αἰτία τῆς ἀποτυχίας τῆς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς εἰς τὴν γαστροεντερίτιδα τῶν νεογεννήτων μόσχων).** Rev. Zoot. Med. Vet., 1968, **18**, 80.

Οἱ συγγραφεῖς ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι μία τῶν αἰτιῶν τῆς ἀποτυχίας τῆς θεραπείας τῶν νεογεννήτων μόσχων, πασχόντων ἐξ ἐντεριτίδων, δι' ἀντιβιοτικῶν εὑρέως φάσματος, ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν παρεντερικὴν των χρῆσιν, δύναται νὰ εἶναι ὁ πολλαπλασιασμὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ διείσδυσις μυκήτων ἐντὸς τοῦ βλεννογόνου τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, προκαλοῦντες ἑλκώδη γαστροεντερίτιδα.

Εἰς τὴν ὑπὸ ἔρευναν περίπτωσιν ἀνεῦρον μύκητας τῶν γενῶν Candida καὶ Absidia, ἀπομονωθέντας ἐκ τῆς περιοχῆς τῶν ἑλίκων τοῦ βλεννογόνου τοῦ στομάχου καὶ τοῦ ἐντέρου.

Τέλος, εἰς περιπτώσεις γαστροεντεριτίδων τῶν θηλαζόντων μόσχων, κατὰ τὰς ὁποίας τὰ ἀντιβιοτικὰ εὐρέως φάσματος δέν δίδουν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, τονίζουν τὴν χρησιμότητα τῆς χορηγήσεως ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ προηγούμενα καὶ σταμυκίνην ἢ ἄλλον ἀντιβιοτικὸν τῆς αὐτῆς ὁμάδος, ἀπὸ τοῦ στόματος.

Π. Ν. Δραγώνας

Δόνος Α. Γ. : **(Μυκοπλάσμωσις τῶν πτηνῶν)**. (Μονογραφία, Ἀθῆναι, 1969, σελ. 31).

Ὁ συγγραφεὺς πραγματοποιεῖ μίαν πλήρη καὶ αὐστηρῶς βιβλιογραφικὴν ἐξιστόρησιν τῆς νόσου ἐπὶ τῶν ὅσων ἀφοροῦν τὴν αἰτιολογίαν, τὴν συμπτωματολογίαν καὶ τὴν κλινικὴν διάγνωσιν.

Εἰς τὸ κύριον μέρος τῆς ἐργασίας ἐκτίθεται ὁ τρόπος παραγωγῆς διαγνωστικοῦ ἀντιγόνου καὶ ἡ χρησιμοποίησις τούτου διὰ τὴν ἐργαστηριακήν διάγνωσιν, τὴν ἐξυγίανσιν καὶ τὴν προφύλαξιν τῶν ἐκτροφῶν.

Ἡ διὰ τῆς ὀρροσυγκολλητιαντιδράσεως ἔρευνα ἐπὶ 13.000 ἐξετασθεισῶν περιπτώσεων εἰς Λομβαρδίαν καὶ Ἤπειρον ὅπου τὰ ποσοστὰ μολύνσεως ἀνέρχονται εἰς 52 καὶ 67% μὲ τὰς ἀντιστοίχους οἰκονομικὰς ζημίας καὶ τὸν κίνδυνον περαιτέρω ἐπεκτάσεως δημιουργοῦν τὴν ἀνάγκην ἐξυγιάνσεως τῶν περιοχῶν ἐκ τῆς νόσου καὶ προτείνεται ἡ λῆψις καθορισμένων ριζικῶν μέτρων, πρὸς διαφύλαξιν τῆς ὑγείας τῶν πτηνῶν καὶ τῆς πτηνοτροφικῆς οἰκονομίας.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὁ συγγραφεὺς ἀναφερόμενος εἰδικώτερον εἰς τὴν πτηνοτροφίαν τῆς Ἠπείρου δίδει λεπτομερὴν εἰκόνα τῶν ἐκτροφῶν καὶ τῶν ζημιῶν ἅτινας ὑφίσταται ἐκ τῆς Μυκοπλασμώσεως, ἐνῶ συγχρόνως ἀναφέρει τὰς λίαν εὐνοϊκὰς συνθήκας τῆς περιοχῆς αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν τὴν εὔκολον ἀπαλλαγὴν τῶν ἐκτροφῶν ἐκ τῆς νόσου.

Τελειώνοντας ἀναφέρεται ἐπὶ τῶν τελευταίων προσπαθειῶν πρὸς παραγωγὴν σχετικῶν ἐμβολίων, αἱ ὁποῖαι, ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδεμίαν ἐλπίδα διαφυλάττουν, οὕτω αἱ σημεριναὶ συνθῆκαι ἐπιβάλουν τὴν πρόληψιν τῶν κλινικῶν συμπτωμάτων διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως ἀντιβιοτικῶν καὶ κυρίως τῆς Tylosin Tartrate.

(Περίληψις συγγραφέως).

Π. Ν. Δραγώνας

Luquet, F. M.: Sur le dénombrement et l' identification des staphylocoques pathogènes dans les produits laitiers. **(Ἐπὶ τῆς καταμετρήσεως καὶ ἀναγνωρίσεως τῶν παθογόνων σταφυλοκόκκων εἰς τὰ προϊόντα γάλακτος).** Le Lait, 1968, **48,** 43.

Ὁ συγγραφεὺς περιγράφει μέθοδον ἐλέγχου διὰ τὴν ἔρευναν τῶν παθογόνων σταφυλοκόκκων εἰς τὸ γάλα καὶ τὰ προϊόντα αὐτοῦ καὶ συγκεκριμμένως διὰ τὴν καταμέτρησιν καὶ προσδιορισμὸν αὐτῶν.

Χρησιμοποιεῖ τὸ θρεπτικὸν ὑπόστρωμα Baird Parker καὶ ταυτοποιεῖ τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἀναφυομένας ἀποικίας διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς παραγωγῆς τῆς κοαγκουλάσης καὶ ἐπὶ ἀρνητικῆς τοιαύτης ἐκτελεῖ δοκιμὰς φωσφατάσης καὶ δεζοξυριβονουκλεάσης.

Θ. Ρώσσης

Schultz, E. J.: Trattamento della mastite bovina con eritromicina. **(Θεραπεία τῆς μαστίτιδος τῶν ἀγελάδων διὰ τῆς ἐρυθρομυκίνης).** J.A.V.M.A., 1968, **152,** 376. (In Selez. Veterinaria, 1969, X. No. I).

Ὁ ἐρευνητὴς εἰς μίαν σειρὰν δοκιμῶν χρησιμοποιήσας τὴν ἐρυθρομυκίνην εἰς διὰ τῆς θηλῆς ἐνδομαστικὰς ἐγχύσεις ἐπὶ ἀγελάδων προσβεβλημένων ὑπὸ μαστίτιδος μετὰ κλινικῶν συμπτωμάτων καὶ μή, παρετήρησεν τὰ ἀκόλουθα:

α) Ἡ θεραπευτικὴ ἱκανότης τῆς ἐρυθρομυκίνης εἰς ἀγελάδας προσβεβλημένας ἐκ μαστίτιδος μετὰ κλινικῶν συμπτωμάτων, ἀνῆλθεν εἰς 80% ὡς πρὸς τὸν Staph. aureus, εἰς 75% ὡς πρὸς τὸν Str. agalactiae καὶ εἰς 100% ὡς πρὸς τὸν Str. uberis.

β) Εἰς ἀγελάδας, προσβεβλημένας ὑπὸ λανθανούσης μορφῆς μαστίτιδος, ἡ διὰ τῆς ἐρυθρομυκίνης θεραπεία ἀπεδείχθη δραστικὴ κατὰ 75% τῶν περιπτώσεων ὡς πρὸς τὸν Staph. aureus, κατὰ 80% ὡς πρὸς τὸν Str. agalactiae καὶ κατὰ 85,7% ὡς πρὸς τὸν Str. uberis.

γ) Εἰς ἀγελάδας εὑρισκομένας εἰς τὴν περίοδον διακοπῆς τῆς γαλακτοπαραγωγῆς, ἡ διὰ τῆς ἐρυθρομυκίνης θεραπεία τῶν προσβεβλημένων τεταρτημορίων τοῦ μαστοῦ ὑπό τοῦ Staph. aureus ἀπέβη θετικὴ εἰς ποσοστὸν 80% τῶν περιπτώσεων.

Θ. Ρώσσης